

Sygn. akt III CSK 34/07

POSTANOWIENIE

Dnia 16 marca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa "E." sp. j.
przeciwko Syndykowi masy upadłości D. sp. z o.o.
o wydanie rzeczy lub zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 marca 2007 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 30 sierpnia 2006 r., sygn. akt [...],

**odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od pozwanego na rzecz
powódki 1800 zł kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Pełnomocnik pozwanego wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego oddalającego apelację od wyroku Sądu Okręgowego w L. nakazującego pozwanemu – po uchyleniu wyroku zaocznego – aby wydał powódce oznaczone ruchomości bądź zapłacił kwotę 199 726,93 zł. Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, przytoczył art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. i stwierdził, że „skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, ponieważ naruszone zostało prawo materialne przez błędną jego wykładnię oraz naruszone zostały przepisy postępowania, co mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy, gdyż nie zostało ustalone, czy sieć energetyczna i techniczna wewnątrzzakładowa (instalacja wody chłodzącej) stanowiły części składowe lub przynależności nieruchomości budynkowych kupionych przez powoda aktem notarialnym z dnia 31 stycznia 2005 r., czy też stanowiły one części składowe lub przynależności znajdujących się w budynkach linii produkcyjnych (technologicznych) służących do produkcji części samochodowych (wykładzin wewnątrz) zakupionych przez firmę „Z” D.T., zgodnie z umową z dnia 29 lipca 2004 r.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. stanowi, że skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Przytoczone wymaganie stanowi jeden z elementów istotnych (konstrukcyjnych) skargi kasacyjnej, którego niedochowanie powoduje, że skarga jest dotknięta brakiem nieusuwalnym i podlega odrzuceniu a limine.

Wymaganie uzasadniania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nawiązuje do instytucji przedsądu, uregulowanej w art. 398⁹ k.p.c., i stanowi jej dopełnienie. Jest to zatem obowiązek nałożony na skarżącego polegający na wykazaniu argumentów przemawiających za tym, aby skarga kasacyjna została przyjęta do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. Należy przy tym podkreślić, że spełnieniem tego obowiązku nie jest przedstawienie dowolnych argumentów uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, istotnych tylko w ocenie samego skarżącego.

Uzasadnienie omawianego wniosku, ze względu na związek z przedsądem, musi ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. To oznacza, że wnoszący skargę kasacyjną powinien wykazać – w formie wyodrębnionego wywodu prawnego – że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05 niepubl.).

Przytoczone uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej pozwanego do rozpoznania (z uwzględnieniem nawiązującej do niego treści zawartej w ostatnim akapicie uzasadnienia skargi kasacyjnej) nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. Przede wszystkim skarżący nie wskazał jednoznacznie, do której z przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. przesłanek odwołał się, uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przytoczony we wniosku przepis wskazuje bowiem na przesłankę polegającą na wystąpieniu w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, a treść uzasadnienia – na przesłankę w postaci oczywistej zasadności skargi kasacyjnej (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Przyjmując, że w przekonaniu skarżącego w sprawie wystąpiło istotne zagadnienie prawne, należało uznać, iż ta przesłanka nie została wykazana, ponieważ skarżący nie sformułował zagadnienia prawnego z przytoczeniem argumentów prawnych, świadczących o rozbieżnych ocenach prawnych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 r., nr 1, poz. 11; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 czerwca 2005 r., V CKN 3/05, Lex nr 180841). Przytoczona teść uzasadnienia wniosku nie zawiera też argumentów świadczących o tym, że skarga kasacyjna pozwanego jest oczywiście uzasadniona. Odwołanie się do tej przesłanki uzasadniającej przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga bowiem wykazania, że zaskarżony wyrok został wydany z takim naruszeniem oznaczonych przepisów prawa, które jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy prowadzenia dłuższych badań lub dociekań (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 września 2003 r., IV CZ 100/03, Lex nr 82227).

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398⁶ § 3 k.p.c. oraz art. 98 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c.).